

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.273 van 30 januari 2014
in de zaak A. 204.387/VII-38.485.**

In zake : 1. Johan DENYS
 2. Leen VERGOTE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Pieter-Jan Defoort en Lies du Gardein
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Predikherenstraat 23, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
WEST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :
 Kristof DESIMPELAERE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jo Goethals
 kantoor houdend te 8800 Roeselare
 Kwadestraat 151 B, bus 41
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 april 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 26 januari 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare van 30 augustus 2011, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan Kristof Desimpelaere voor de exploitatie van een varkensfokkerij, gelegen aan de Duivelshoekstraat 9 te Rumbeke, wordt afgewezen en de beroepen beslissing wordt bevestigd, mits schrapping van een bijzondere exploitatievoorwaarde.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 14 juni 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 november 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lies du Gardein, die verschijnt voor de verzoekende partijen, adjunct-adviseur Sandy Vanparys, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Wilfried Desimpelaere, de vader van de tussenkomende partij, baat gedurende jaren een landbouwbedrijf uit aan de Duivelshoekstraat 9 te Rumbeke (Roeselare).

Op de site bevindt er zich, naast de nodige stallen, tevens een loods, waarvoor op 26 mei 2008 vanwege het stadsbestuur van Roeselare een stedenbouwkundige vergunning werd verkregen. Deze vergunning wordt evenwel niet volledig correct uitgevoerd en op 29 april 2010 weigert de verwerende partij de in dit opzicht aangevraagde regularisatievergunning. Bij arrest nr. A/2011/0159 van 8 november 2011 verwerpt de Raad voor Vergunningsbetwistingen het tegen deze beslissing ingediende annulatieberoep. Het tegen dit arrest ingediende cassatieberoep wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 220.985 van 12 oktober 2012.

3.2. De tussenkomende partij, zelf actief in de sector van het aannemingsbedrijf, dient, na de pensionering van zijn vader, op 1 juni 2010 een aanvraag in tot het verkrijgen van een milieuvergunning voor de uitbating van een varkensfokkerij. Op 3 februari 2011 weigert de verwerende partij de gevraagde vergunning, onder meer op basis van de overweging dat de gevraagde hoeveelheid mazoutopslag en het aantal voertuigen en aanhangwagens niet in verhouding staan tot het gevraagde aantal dieren. De verwerende partij besluit dat de tussenkomende partij het aangevraagde niet duidelijk kan binden aan een concrete landbouwactiviteit.

3.3. Op 23 mei 2011 dient de tussenkomende partij een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in voor de uitbating van een varkensfokkerij. Waar er de eerste maal 24 voertuigen werden aangevraagd, is dit aantal thans beperkt tot dertien.

3.4. Op 30 augustus 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare de milieuvergunning, onder de bijzondere exploitatievoorwaarde dat de activiteiten op de inrichting "landbouwgerelateerd" dienen te zijn en dat "voertuigen, machines en aanhangwagens bestemd voor grondwerken" niet op de inrichting mogen worden gestald. In een tweede bijzondere exploitatievoorwaarde worden de dertien vergunde voertuigen en/of aanhangwagens uitdrukkelijk opgesomd.

3.5. De verzoekende partijen dienen tegen deze beslissing een administratief beroep in.

3.6. De afdeling Milieuvergunningen en de Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseren beide de beroepen beslissing te bevestigen.

3.7. Op 26 januari 2012 wijst de verwerende partij het beroep af. De beslissing genomen in eerste aanleg wordt bevestigd, zij het dat de bijzondere exploitatievoorwaarde houdende de opsomming van de vergunde voertuigen en/of aanhangwagens wordt geschrapt. De gevraagde milieuvergunning wordt bijgevolg verleend.

Dit is het thans bestreden besluit, waarvan de motieven als volgt luiden :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting, volgens de ons beschikbare gegevens, in een agrarisch gebied
van het gewestplan Roeselare-Tielt (d.d. 17/12/1979)
waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn :
de agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheden voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten

minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven.

De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

Gelet op de ligging van de inrichting in het APA Roeselare (d.d. 29/04/1991), waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : landelijk en open-ruimtegebied met agrarisch karakter.

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de verandering en de verdere exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Het bedrijf is vroeger een varkenshouderij geweest, uitgebaat door de vader van de exploitant, de heer Wilfried Desimpelaere. De veehouderij werd stopgezet en hiervan werd op 02/10/2008 melding gemaakt bij de vergunningverlenende overheid. De rest van de zaak werd op 07/06/2010 overgenomen door de heer Desimpelaere Kristof.

Via de voorliggende milieuvergunningsaanvraag wenst de exploitant de varkenshouderij (990 vleesvarkens) opnieuw in gebruik te nemen. Hiervoor werd door het College van Burgemeester en Schepenen van Roeselare op 30/08/2011 vergunning verleend. Tegen dit laatste besluit wordt nu beroep aangetekend door de naaste bureu, de heer en mevrouw Johan en Leen Denys-Vergote.

Volgens de beroeper wordt er gepoogd via het bekomen van een milieuvergunning een regularisatie te bekomen van een loods waarvoor geen bouwvergunning is bekomen en die de facto zou gebruikt worden voor het stallen van materiaal en voertuigen voor het aannemingsbedrijf en niet voor landbouwdoeleinden (graan- of stro-opslag).

In hoofdzaak wordt de exploitant verweten eigenlijk een aannemingsbedrijf in grondwerken te zijn en niet een veehouderij.

Op 03/02/2011 werd in beroep de milieuvergunning geweigerd door de deputatie. Er was op dat ogenblik een duidelijke discrepantie tussen het aangevraagde en de werkelijke situatie. De exploitant kon het gevraagde niet afdoende concreet argumenteren. Bij gebrek aan duidelijke, concrete en realistische argumenten kon het gevraagde niet toegestaan worden.

Van de milieudienst van de stad Roeselare werd vernomen dat de exploitant inmiddels zijn aannemingsactiviteiten heeft verplaatst naar de naburige gemeente Moorslede, aldaar een stuk grond met loods heeft aangekocht en hiervoor een melding van klasse 3- activiteiten heeft gedaan bij het betrokken gemeentebestuur. Op de vergadering van de provinciale milieuvergunningscommissie deelt de exploitant mee dat hij in Moorslede effectief een stuk grond heeft aangekocht en reeds aktename van de melding klasse 3 heeft bekomen voor het stallen van voertuigen. Een afschrift van deze melding klasse 3 wordt afgegeven op de vergadering van de provinciale milieuvergunningscommissie. Alle machines en voertuigen van de werven

worden volgens de exploitant nu gestald in Moorslede.

Op de inrichting te Roeselare, Duivelshoekstraat 9, worden dan ook enkel de landbouw- en veeteeltactiviteit overgehouden. De loods in kwestie zal dan ook enkel gebruikt worden voor landbouwdoeleinden. De landbouwvoertuigen worden alle 13 benoemd in het dossier. Voor alle duidelijkheid worden ze hier nogmaals opgesomd: 3 landbouwtractoren, 1 getrokken sproeimachine, 1 heftruck, 1 verreiker, 2 aanhangwagens, 2 mengmestverspreiders en 3 kippers.

Uit de gegevens blijkt dat er ook opnieuw vleesvarkens werden gehouden, althans tot weigering van de vergunning door de deputatie in 2011 (wegens zeer onduidelijke bedrijfssituatie).

Uit het dossier en de plaatsbezoeken blijkt dat na de weigering de exploitant alle noodzakelijke maatregelen heeft genomen om zich in orde te stellen met de vigerende wetgeving.

Stedenbouwkundig kan hierover het volgende worden gesteld :

Vooreerst dient benadrukt dat het hier om een milieuvergunningsaanvraag gaat.

De aanvraag bevat concrete gegevens waaruit blijkt dat de aanvraag de stedenbouwkundige toets doorstaat. In de bestreden beslissing wordt dit stedenbouwkundige aspect grondig uitgewerkt. Die argumentatie wordt volledig bijgetreden.

Er wordt vastgesteld dat de inrichting gesitueerd is in landelijk en open-ruimtegebied met agrarisch karakter volgens het APA Roeselare en volgens het gewestplan Roeselare-Tielt in agrarisch gebied. De inrichting is gelegen op ruime afstand van het dichtstbijzijnde hindergevoelige gebied (woongebied), meer bepaald op ongeveer 750 m van woongebied.

In het aanvraagdossier wordt gemotiveerd dat het bedrijf zo goed als mogelijk omgeven is door een groenscherm van streekeigen bomen en struiken, zodat een maximale integratie wordt gewaarborgd. De milieuambtenaar van stad Roeselare heeft vastgesteld dat er in werkelijkheid effectief een mooi groenscherm werd aangeplant rond het bedrijf. De beplanting is nog jong, maar is toch al duidelijk waarneembaar.

De loods waar beroeper steeds over spreekt, situeert zich ten oosten van de woning waardoor eventueel enkel ochtendzonlicht door de loods kan worden opgevangen. Tussen de dichtste punten van de woning van de bezwaarindiener en de loods bedraagt de afstand ongeveer 45m, wat een voldoende afstand is om geen onaanvaardbare hinder te veroorzaken.

Het is onmiskenbaar zo dat het onderdeel varkens beantwoordt aan het geldende stedenbouwkundige voorschrift.

Het aantal voertuigen en/of aanhangwagens alsook de mazoutopslag wordt teruggebracht tot de hoeveelheid nodig voor de uitoefening van de landbouwactiviteiten. De beoordeling van de precieze stedenbouwkundige vergunningstoestand van de nieuwste opslagloods valt buiten het kader van deze milieuvergunningsaanvraag. Er worden geen activiteiten in gevraagd die onverenigbaar zouden zijn met het geldend stedenbouwkundig voorschrift. Het door beroeper vooropgestelde mogelijke oneigenlijk gebruik van deze loods voor onvergunde activiteiten is een kwestie van handhaving en inspectie.

Exploitant geeft duidelijk aan dat deze loods zal gebruikt word(en) in hoofdzaak

voor de opslag van stro en granen (afkomstig van eigen teelten) en een beperkt aantal landbouwvoertuigen, meer bepaald 1 tractor en 1 aanhangwagen. De functie van de loods is bijgevolg puur landbouwgerelateerd.

In deze loods worden geen milieuvergunningsplichtige activiteiten gevraagd. De aanvraag betreft het vergunnen van een varkenshouderij met aanhorigheden. De loods, waar beroeper steeds over spreekt, betreft geen noodzakelijk onderdeel van voorliggende aanvraag.

De inrichting is gesitueerd in agrarisch gebied en de aanvraag heeft betrekking op louter agrarische, dus zone-eigen, activiteiten.

Terwijl in de vorige procedure de aanvrager de gevraagde activiteit onvoldoende aannemelijk kon maken, moet nu vastgesteld worden dat de aanvraag duidelijk, realistisch en onbetwistbaar aantoonde dat een zuiver landbouwbedrijf beoogd wordt: aanvrager heeft zijn beroepsbekwaamheid aangetoond, er worden effectief varkens gekweekt, de aannemingswerken zijn verplaatst naar Moorslede.

In het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen wordt in een bijzondere voorwaarde de landbouwvoertuigen opgesomd. Dit is een voorwerp van de aanvraag en dus geen bijzondere voorwaarde. Deze voorwaarde wordt dan ook geschrapt; dit wil uiteraard niet zeggen dat de aanvrager zijn eigen aanvraag mag miskennen, de opgesomde voertuigen maken nog steeds deel uit van het voorwerp van de aanvraag. De beroeper had trouwens op de bijeenkomst van de provinciale milieuvergunningscommissie reeds gewezen op het volgens hem onduidelijk karakter van de bijzondere voorwaarden. Het schrappen van deze voorwaarde komt daaraan tegemoet.

Milieutechnisch kan hierover het volgende worden gesteld :

De inrichting is te beschouwen als een nieuwe varkenshouderij. Bijgevolg zijn de verbods- en afstandsregels van titel II van het Vlarem van toepassing.

In de inrichting zijn 990 mestvarkens, wat neerkomt op 990 varkensseenheden.

In functie van het aantal waarderingspunten toegekend aan de inrichting geldt een afstand tot hindergevoelige gebieden van 300 m. De inrichting voldoet aan verbods- en afstandsregels.

Het betreft een inrichting waar vroeger reeds varkens hebben gezeten, dus is dit voor de omgeving geen nieuwe situatie. De varkensstallen beschikken over een mechanische ventilatie met verticale uitstoot.

De exploitant deelt tijdens de vergadering van de provinciale milieuvergunningscommissie mee dat de stallen volledig gerenoveerd werden. Een deel van een stal werd buiten gebruik gesteld omdat er minder varkens dan vroeger zullen gehouden worden. Momenteel worden er effectief varkens gehouden in de stallen. Dit werd ook vastgesteld door de milieumambtenaar.

De woning van de beroeper bevindt zich op ± 60 m ten noordwesten van de stallen, dus buiten de invloedssfeer van de overheersende zuidwestelijke windrichting. Daarbij dient erop gewezen te worden dat de beroeper zelf ook vee houdt, zij het in beperkte mate, en dat mogelijke hinder afkomstig van de inrichting, mede gelet op de ligging, dan ook niet als onaanvaardbaar bestempeld wordt.

Er kan gesteld worden dat de inrichting kan uitgebaat worden zonder abnormale hinder of risico voor de mens, de natuur en het leefmilieu.

De grondwaterwinning uit een steenput en vijver, die tevens ter discussie stond omwille van de ligging deels op perceel van beroeper, wordt geannuleerd. De waterbehoefte zal ingevuld worden door opgevangen hemelwater. Leidingwater wordt voorzien voor het opvangen van eventuele tekorten in droogteperiodes. Er kan volgens de aanvraag voldaan worden aan de waterbehoefte zonder een beroep te moeten doen op grondwater.

MER-screening

Overwegende dat een onderzoek naar het al of niet verplicht opmaken van een MER nodig is, daar de activiteit niet valt onder rubriek (hierna vermeld) van Bijlage II van het PROJECT- MER-BESLUIT van 10 december 2004, overwegende dat de vermelde drempelwaarde niet overschreden wordt: 1°). Volgens de omzendbrief inzake MER-screening van 2011 wordt gevraagd hierover elementen aan te reiken. Uit het onderzoek hiervoor vermeld blijkt dat het aangevraagde in het licht van zijn concrete kenmerken, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële milieueffecten, hiervoor besproken geen aanzienlijke milieueffecten zal hebben voor wat betreft de mogelijke impact van de veehouderij op de natuur, het leefmilieu en de bewoning in de nabije omgeving;

Bijgevolg kan besloten worden dat er geen MER moet opgemaakt worden;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de vertegenwoordigers van het College van Burgemeester en Schepenen, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden:

Wij zijn er van overtuigd dat er een landbouwexploitatie is. Dit wordt aangetoond door foto 's genomen door de milieuambtenaar.

Het aantal aangevraagde voertuigen is 13, ze zijn beschreven en het gaat om landbouwvoertuigen.

De Ner 's zijn aanwezig.

De vorige keer was er een vermoeden dat er grondwerken gebeurden. De exploitant heeft hiervoor in Moorslede een stuk grond en heeft reeds een melding klasse 3 ingediend om daar de kranen te kunnen stallen.

Er waren 640 mestvarkens aanwezig bij het plaatsbezoek, er is een net groenscherm aanwezig. Er werd geïnvesteerd in de stallen.

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de aanvrager en zijn raadsman, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden:

Wat niet op de werven staat wordt nu naar het terrein in Moorslede gebracht. Hier betreft het een landbouwbedrijf in landbouwgebied. De exploitant is bevoegd om dieren te houden, er is een KBO nummer. Het is hier wel een leefbaar bedrijf. Er is 12,5 ha landbouwgrond. Nieuwe landbouwbedrijven zijn toegelaten. Wij gaan cassatie aantekenen tegen de beslissing van de Raad van Vergunningenbetwistingen. Er zal een nieuwe bouwvergunningsaanvraag ingediend worden. De voertuigen die zullen gestald worden zijn landbouwvoertuigen. Alles met betrekking tot het aannemingsbedrijf is verplaatst. De stal is te groot om het gevraagde aantal varkens te houden. Wij hebben een deel van de stal buiten gebruik gesteld. Ik heb een muur gezet in de stal om een deel buiten gebruik te stellen. Wij wonen op de site.

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de omwonende en zijn raadsman, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden:

In essentie : dit dossier wordt voor de tweede keer behandeld. Wij hebben niets tegen de aanvraag, maar er moet een redelijke basis zijn om de vergunning te verlenen. Is er sprake van een landbouwexploitatie? Stad Roeselare stelt vast dat er landbouwexploitatie is, nochtans zijn ze twee keer teruggefloten naar aanleiding van de stedenbouwkundige vergunning. (1 keer deputatie en 1 keer Raad voor Vergunningenbetwistingen). Zijn deze landbouwvoertuigen allemaal wel nodig? Er moet een redelijke basis zijn voor een vergunning. De varkensstal waarvoor de sloopvergunning werd aangevraagd : de kokers werden reeds weggehaald. In deze stal kunnen geen dieren gehouden worden, deze stal heeft dus geen functie meer, wat zal er in deze stal dan gebeuren? In het besluit van de Raad voor Vergunningenbetwistingen staat over het gebruik van deze loods : mag niet gebruikt worden.

Wij begrijpen de bijzondere voorwaarde van de gemeente niet, er zit tegenspraak in.

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde verandering en de verdere exploitatie, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat het beroep derhalve ongegrond is;
(...)"

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van het Algemeen Plan van Aanleg "Roeselare" (zone 2.1), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij zetten hierbij uiteen dat het aanvraagdossier geen stukken bevat, zoals bijvoorbeeld een aankoopovereenkomst voor het terrein, waaruit blijkt

dat het daadwerkelijk de bedoeling is om het aannemingsbedrijf te verplaatsen. Dit bedrijf zou worden verplaatst naar een perceel dat eigendom is van de broer van de tussenkommende partij, terwijl deze broer ter plaatse zelf een carrosseriebedrijf uitbaat en er onvoldoende ruimte is voor twee uitbatingen. Zij bestempelen de situatie als een "louter papieren oplossing (...) 'pour les besoins de la cause'", die te allen tijde omkeerbaar is. Zij hekelen ook het feit dat de tussenkommende partij twee beroepsactiviteiten beoefent, aangezien volgens hen "een landbouwbedrijf een full-time bezigheid is".

Vervolgens merken de verzoekende partijen op dat er, wat de landbouwvoertuigen betreft, geen facturen of inschrijvingsbewijzen voorliggen. Zij menen dan ook dat de voertuigen niet kunnen worden verbonden aan de landbouwexploitatie.

Zij stellen ten slotte dat voor één stal reeds een sloopvergunning werd verkregen en dat de tweede stal "bouwfysisch" niet langer in orde is. Voorts is de opslag van stro en tarwe in de loods niet realistisch, nu er, volgens hen, onvoldoende grond aanwezig is om stro en tarwe te telen en nog niet werd aangevangen met het telen van deze gewassen.

Zij besluiten dat de verwerende partij de feitelijke omstandigheden niet degelijk op hun juistheid heeft onderzocht.

5. De verwerende partij vat haar repliek aan met de opmerking dat de verzoekende partijen de feiten verweven met subjectieve connotaties. Waar het in de vorige vergunningsaanvraag niet geheel duidelijk was welke bedrijfsactiviteiten er op de desbetreffende site exact zouden worden uitgevoerd, heeft de exploitant volgens de verwerende partij inmiddels wel degelijk beslist er een varkenshouderij uit te baten in combinatie met akkerbouw en heeft hij zijn milieuvergunningsaanvraag in dat opzicht dan ook bijgesteld.

De verwerende partij stelt dat tevens de nodige stappen werden ondernomen om de aannemingsactiviteiten te verhuizen naar Moorslede, hetgeen zou blijken uit de voorgelegde aktename van melding klasse 3. Volgens de verwerende partij belet ook niets dat een exploitant twee verschillende activiteiten zou combineren.

Voorts wijst zij erop dat de geldende reglementering niet voorziet in de verplichting om bij de vergunningsaanvraag ook facturen en inschrijvingsbewijzen van de voorziene landbouwvoertuigen te voegen. Dergelijke details zijn volgens haar overigens irrelevant, aangezien louter het stallen van voertuigen, als activiteit, wordt vergund, hetgeen geen uitstaans heeft met de concrete machines op zich.

Voorts is de verwerende partij van oordeel dat het wel degelijk relevant is dat de milieuambtenaar tijdens een plaatsbezoek heeft vastgesteld dat er al deels varkens op de site aanwezig zijn. Zij verdenkt de verzoekende partijen ervan de procedure tegen de milieuvergunning aan te grijpen voor het nogmaals bestrijden van de landbouwloods. De stedenbouwkundige vergunningstoestand van die loods valt volgens de verwerende partij buiten het bestek van de thans voorliggende milieuvergunning. Zij merkt ook op dat de kwestieuze loods slechts wordt gebruikt voor het stallen van twee voertuigen en de niet-vergunningsplichtige opslag van stro en graan.

De verwerende partij besluit dat haar beslissing is gesteund op "objectief vast te stellen feitelijke gegevens (een volledig en correct aanvraagdossier, een neutraal plaatsbezoek van de milieuambtenaar van Roeselare), terwijl zowel het oorspronkelijk beroepsschrift, het aanvullend verweerschrift en huidig verzoekschrift tot vernietiging bol staan van veronderstellingen en vermoedens (...) die niet dienstig zijn om de feitelijke gegevens van het milieuvergunningsdossier enigszins te weerleggen".

6. De tussenkomende partij werpt op dat het middel onontvankelijk is, aangezien de verzoekende partijen er enerzijds voor ijveren dat er op de site een zone-eigen landbouwexploitatie zou plaatsvinden, terwijl zij anderzijds een vergunning bestrijden die zulks mogelijk maakt.

Ten gronde merkt zij vooreerst op dat het in eerste instantie aan de verwerende partij, als bestuur, toekomt om te oordelen of een aanvraag al dan niet betrekking heeft op "schijnactiviteiten". De Raad van State heeft hiervoor slechts een marginale toetsingsbevoegdheid. Zij stelt ook dat de verwerende partij hierbij geenszins lichtzinnig te werk is gegaan, doch zich steunt op adviezen en vaststellingen.

Waar, meer in het bijzonder, thans landbouwvoertuigen worden vergund, is de tussenkomende partij van mening dat het type en merk van deze machines er niet toe doen, temeer aangezien een exploitatie per definitie wordt aangevangen na het toekennen van de vergunning. In die zin doet zij nog gelden dat het aspect "handhaving" niet mag worden verward met het aspect "vergunning".

Evenmin acht zij het relevant dat ooit een sloopvergunning is aangevraagd. Wel belangrijk is het gegeven dat het mogelijk is het gevraagde aantal varkens te kweken in de voorhanden zijnde stallen.

De tussenkomende partij acht het voorts lasterlijk te beweren dat de melding van de activiteiten in Moorslede frauduleus zou zijn.

Wat het telen van tarwe betreft, stelt zij dat hiervoor geen vergunning werd verleend.

Het is, ten slotte, volgens de tussenkomende partij evenmin relevant of haar landbouwbedrijf economisch leefbaar is, aangezien dit geen criterium is bij het verlenen van de milieuvergunning.

7. De verzoekende partijen repliceren, wat de ontvankelijkheid van hun enig middel betreft, dat zij de milieuvergunning in wezen bestrijden omdat deze louter een middel is om de stedenbouwkundige toestand te kunnen regulariseren. Zij nemen dan ook geen genoegen met een milieuvergunning die niet overeenstemt met de realiteit op het terrein.

Voorts stellen zij nog dat de verwerende partij, gezien de historiek van het dossier, uitermate omzichtig had moeten zijn bij het beoordelen van de landbouwactiviteiten, hetgeen te dezen niet is gebeurd. Zo verduidelijken zij dat louter op basis van de aktenaam niet kan worden besloten dat het aannemingsbedrijf van de tussenkomende partij effectief werd verplaatst, nu er heel wat tegenindicaties zijn voor de vermeende herlocalisatie. Zo ook had de verwerende partij volgens hen moeten controleren of de machines en landbouwvoertuigen effectief in het kader van de landbouwactiviteiten zullen worden gebruikt. Al evenmin zou worden aangetoond dat de loods daadwerkelijk zal worden gebruikt voor de opslag van tarwe of stro. Aldus menen de verzoekende partijen dat er onvoldoende elementen zijn om aan te nemen dat er werkelijk landbouwactiviteiten zullen worden uitgeoefend.

Beoordeling

8. Los van de vraag welke onderliggende motieven een rol mogen spelen bij de indiening van onderhavig annulatieberoep, wordt het niet betwist dat de verzoekende partijen de naaste omwonenden zijn van het varkensbedrijf van de tussenkomende partij. Als dusdanig beschikken zij over een evident belang bij dit beroep. Aangezien zij in hun enig middel onder meer een schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, zou dit middel, in beginsel, kunnen leiden tot de vernietiging die de verzoekende partijen beogen.

Het middel is ontvankelijk.

9. De beoordelingsbevoegdheid over een milieuvergunningsaanvraag impliceert dat de vergunningverlenende overheid, rekening houdend met alle concrete gegevens van de zaak en de erbij betrokken uiteenlopende belangen, de hinder en de risico's voor de mens en het leefmilieu onderzoekt en de passende eindconclusies trekt. Inzonderheid moet de vergunningverlenende overheid nagaan of, rekening houdend met de concrete omstandigheden eigen aan de zaak, de hinder binnen aanvaardbare perken blijft, in welk geval de milieuvergunning kan worden verleend. De vergunningverlenende overheid is daarbij gebonden door het voorwerp van de vergunningsaanvraag.

Te dezen is een vergunning aangevraagd voor, in essentie, het houden van 990 mestvarkens en het stallen van dertien landbouwvoertuigen en aanhangwagens. Niettegenstaande het bestuur een vorige milieuvergunningsaanvraag heeft geweigerd, omdat er "op dat ogenblik een duidelijke discrepantie (was) tussen het aangevraagde en de werkelijke situatie" en "de exploitant (...) (toentertijd) het gevraagde niet afdoende concreet (kon) argumenteren", is de verwerende partij thans van oordeel "dat de aanvraag duidelijk, realistisch en onbetwistbaar aantoont dat een zuiver landbouwbedrijf beoogd wordt".

Zij steunt hierbij op de overweging dat de exploitant inmiddels zijn aannemingsactiviteiten heeft verplaatst naar de naburige gemeente Moorslede, hetgeen onder meer blijkt uit een melding van klasse 3-activiteiten bij het betrokken gemeentebestuur, dat er op de site aan de Duivelshoekstraat 9 te Rumbeke opnieuw vleesvarkens worden gehouden, zoals vastgesteld door de milieuambtenaar, en dat het aantal voertuigen en aanhangwagens, alsook de mazoutopslag, wordt teruggebracht tot de hoeveelheid nodig voor de uitoefening van de landbouwactiviteiten.

De verzoekende partijen trachten deze overwegingen waarop het bestreden besluit steunt, in twijfel te trekken of te relativiseren. De Raad van State is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, evenwel niet bevoegd om

zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid, en beschikt slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Hij is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht met name enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

10. De verzoekende partijen tonen niet op overtuigende wijze aan dat de overwegingen van de verwerende partij onjuist of kennelijk onredelijk zouden zijn.

Alzo heeft zij terecht rekening kunnen houden met de door het gemeentebestuur van Moorslede gedane aktenaam van de melding van de klasse 3-aannemingsactiviteiten van de tussenkomende partij. De verzoekende partijen suggereren thans dat dit document niet strookt met de werkelijkheid. Hun betoog is er evenwel in wezen op gericht de Raad van State voor recht te horen zeggen dat de aannemingsactiviteiten in de praktijk niet op de nieuwe locatie te Moorslede zullen doorgaan, doch wel op de site van de thans bestreden vergunning. Zulks valt echter buiten de bevoegdheid van de Raad van State. Immers zou een onderzoek van het middel in die zin de Raad van State ertoe nopen zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de overheid, hetgeen hij niet vermogt te doen. De vraag of het voornemen van de tussenkomende partij om aannemingsactiviteiten te combineren met een landbouwbedrijf een realistische optie is, is een loutere opportuniteitskeuze van de exploitant, en is in rechte niet relevant.

Met de verwerende partij wordt vervolgens vastgesteld dat noch het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning noch het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) enige verplichting bevatten om bij de vergunningsaanvraag een factuur of inschrijvingsbewijs van de voorziene landbouwvoertuigen te voegen. Het bestreden besluit houdt niet meer in

dan de toelating om dertien dergelijke landbouwvoertuigen te stallen. Dit is een aantal dat door de verwerende partij uitdrukkelijk als realistisch wordt ingeschat.

De fysieke toestand van de op het terrein aanwezige stallen is voorts voornamelijk een zaak van de tussenkomende partij en is geen afdoende argument om te overtuigen dat de tussenkomende partij niet van plan zou zijn een varkensbedrijf uit te baten, aangezien uit een plaatsbezoek van de lokale milieuambtenaar is gebleken dat er op de desbetreffende locatie reeds varkens aanwezig zijn.

De omstandigheid dat bij de vorige vergunningsaanvraag door de overheid nog werd getwijfeld aan de oprechtheid van het voornemen van de tussenkomende partij om een landbouwinrichting te exploiteren, doet aan het voorgaande geen afbreuk, aangezien het bestuur thans uitvoerig motiveert waarom zij een andere mening is toegedaan, en het bovendien tot het wezen van een milieuvergunning behoort dat deze wordt aangevraagd voor de toekomst. Het is dan ook rechtens irrelevant dat de verzoekende partijen verwijzen naar voorafgaande milieuvergunningsaanvragen.

Het telen van tarwe, het opslaan van stro en het gebruik, in dit verband, van de betwiste loods, maakt niet het voorwerp uit van de met het thans bestreden besluit verleende vergunning. De opmerkingen van de verzoekende partijen dienaangaande doen bijgevolg niet ter zake.

Ten slotte is de kwestie of een exploitant, eens de vergunning is afgeleverd, deze ook op correcte wijze uitvoert, een zaak van uitvoering en handhaving.

11. De verzoekende partijen tonen niet op afdoende wijze aan dat het bestreden besluit behept is met een schending van de materiële motiveringsplicht, noch maken zij enige onzorgvuldigheid in hoofde van de verwerende partij aannemelijk.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig januari tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin